



Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2023/C 173/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2023/C 173/02	Věc C-640/20 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 23. března 2023 – PV v. Komise („Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Psychické obtěžování – Lékařské posudky – Neoprávněná nepřítomnost – Odměna – Služební řád úředníků Evropské unie – Článek 11a – Sřet zájmů – Článek 21a – Zjevně protiprávní pokyny – Článek 23 – Dodržování právních a policejních předpisů – Disciplinární řízení – Zbavení funkce – Zpětné odvolání zbavení funkce – Nové disciplinární řízení – Nové zbavení funkce“)	2
---------------	---	---

2023/C 173/03	Věc C-70/21: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 23. března 2023 – Evropská komise v. Řecká republika („Nesplnění povinnosti státem – Životní prostředí – Směrnice 2008/50/ES – Kvalita vnějšího ovzduší – Článek 13 odst. 1 – Příloha XI – Systematické a trvající překračování denní mezní hodnoty pro mikročástice (PM10) v aglomeraci Soluň (EL 0004) – Článek 23 odst. 1 – Příloha XV – „Co možná nejkratší období překračování hodnot – Náležitá opatření“)	2
---------------	---	---

2023/C 173/04	Věc C-365/21, Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Výjimka ze zásady <i>ne bis in idem</i>): Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 23. března 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Bamberg – Německo) – trestní řízení proti MR („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Úmluva k provedení Schengenské dohody – Článek 54 – Zásada <i>ne bis in idem</i> – Článek 55 odst. 1 písm. b) – Výjimka z použití zásady <i>ne bis in idem</i> – Trestný čin proti bezpečnosti nebo jiným důležitým zájmům členského státu – Článek 50 Listiny základních práv Evropské unie – Zásada <i>ne bis in idem</i> – Článek 52 odst. 1 – Omezení zásady <i>ne bis in idem</i> – Slučitelnost vnitrostátního prohlášení, které stanoví výjimku ze zásady <i>ne bis in idem</i> – Zločinné spolčení – Majetkové trestné činy“)	3
2023/C 173/05	Věc C-412/21: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. března 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul v Satu Mare – Rumunsko) – Dual Prod SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate („Řízení o předběžné otázce – Spotřební daně – Směrnice 2008/118/ES – Článek 16 odst. 1 – Povolení k činnosti jakožto daňový sklad zboží podléhajícího spotřební dani – Po sobě jdoucí pozastavující opatření – Trestní povaha – Články 48 a 50 Listiny základních práv Evropské unie – Zásada <i>presumpce nevinny</i> – Zásada <i>ne bis in idem</i> – Proporcionalita“)	4
2023/C 173/06	Spojené věci C-514/21 a C-515/21, Minister for Justice and Equality (Zrušení podmíněného odkladu) a další: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. března 2023 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal – Irsko) – Výkon dvou evropských zatýkacích rozkazů vydaných na LU (C-514/21), PH (C-515/21) („Řízení o předběžné otázce – Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkací rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Postup předávání mezi členskými státy – Podmínky výkonu – Důvody, pro které je možné výkon odmítnout – Článek 4a odst. 1 – Zatýkací rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu odnětí svobody – Pojem ‚soudní jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí‘ – Rozsah – První podmíněné odsouzení – Druhé odsouzení – Nepřítomnost dotyčné osoby na soudním jednání – Zrušení podmíněného odkladu výkonu trestu – Právo na obhajobu – Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod – Článek 6 – Listina základních práv Evropské unie – Články 47 a 48 – Porušení – Důsledky“)	5
2023/C 173/07	Věc C-574/21, 02 Czech Republic: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. března 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu – Česká republika) – QT v. 02 Czech Republic a.s. („Řízení o předběžné otázce – Nezávislí obchodní zástupci – Směrnice 86/653/EHS – Článek 17 odst. 2 písm. a) – Zánik smlouvy o obchodním zastoupení – Nárok obchodního zástupce na odškodnění – Podmínky poskytnutí – Spravedlivé odškodnění – Posouzení – Pojem ‚provize, o které obchodní zástupce přichází‘ – Provize z budoucích obchodů – Noví zákazníci, které přivedl obchodní zástupce – Stávající zákazníci, s nimiž obchodní zástupce podstatně zvýšil objem obchodu – Jednorázové provize“)	6
2023/C 173/08	Věc C-653/21, Syndicat Uniclema: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 23. března 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Syndicat Uniclema v. Ministre de l'Intérieur („Řízení o předběžné otázce – Vnitřní trh – Harmonizace vnitrostátních právních předpisů týkajících se strojů, elektrických zařízení pod napětím a tlakových zařízení – Směrnice 2006/42/ES – Směrnice 2014/35/EU – Směrnice 2014/68/EU – ‚Označení CE‘ – Uložení požadavků dodatečných k základním bezpečnostním požadavkům stanoveným těmito směrnici vnitrostátní právní úpravou – Podmínky – Vnitrostátní právní úprava v oblasti bezpečnosti proti nebezpečí požáru a paniky v zařízeních určených pro veřejnost“)	7
2023/C 173/09	Věc C-662/21, Booky.fi: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 23. března 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus – Finsko) – v řízení zahájeném Booky.fi Oy („Řízení o předběžné otázce – Články 34 a 36 SFEU – Volný pohyb zboží – Opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení – Záznamy audiovizuálních pořadů – On-line prodej – Právní úprava členského státu ukládající věkovou klasifikaci a označování pořadů – Ochrana nezletilých osob – Záznamy, které již byly klasifikovány a označeny v jiném členském státě – Přiměřenost“)	7

2023/C 173/10	Věc C-561/22, Willy Hermann Service: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. března 2023 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) – Rakousko] – Willy Hermann Service GmbH, DI v. Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Směrnice 2013/34/EU – Články 30 a 51 – Zveřejňování účetních závěrek – Sankce v případě nezveřejnění – Ukládání pokut civilním soudem – Správní řízení týkající se vymáhání uvedených pokut, které se staly konečnými – Právní úprava vylučující přezkum uvedených pokut správním soudem – Překážka věci rozsouzené – Zásada efektivitvity – Proporcionalita“)	8
2023/C 173/11	Věc C-76/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polsko) dne 5. února 2022 – QI v. Santander Bank Polska S.A.	9
2023/C 173/12	Věc C-552/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. srpna 2022 Asociación de Delineantes de Hacienda proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 13. července 2022 ve věci T-280/22, Asociación de Delineantes de Hacienda v. Španělsko	9
2023/C 173/13	Věc C-605/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. září 2022 Hijos de Moisés Rodríguez González, SA proti rozsudku Tribunálu (rozšířeného šestého senátu) vydanému dne 29. června 2022 ve věci T-306/20, Hijos de Moisés Rodríguez González v. EUIPO – Irsko a Ornu (La Irlandesa 1943)	10
2023/C 173/14	Věc C-732/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. listopadu 2022 G-Core Innovations Sàrl proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 28. září 2022 ve věci T-454/21, G-Core Innovations v. EUIPO – Coretransform (G CORELABS)	10
2023/C 173/15	Věc C-735/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. listopadu 2022 Primagran sp. z o.o. proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 22. září 2022 ve věci T-624/21, Primagran v. EUIPO – Primagaz (primagran)	10
2023/C 173/16	Věc C-775/22, Banco Santander: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 20. prosince 2022 – M.S.G. a další v. Banco Santander, SA	11
2023/C 173/17	Věc C-779/22, Banco Santander: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 22. prosince 2022 – M.C.S. v. Banco Santander, SA	11
2023/C 173/18	Věc C-794/22, Banco Santander: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 23. prosince 2022 – FSC v. Banco Santander SA	12
2023/C 173/19	Věc C-28/23, NFŠ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresným súdom Bratislava III (Slovensko) dne 24. ledna 2023 – NFŠ a.s v. Slovenská republika, jednající prostřednictvím Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky	13
2023/C 173/20	Věc C-40/23 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. ledna 2023 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) vydanému dne 16. listopadu 2022 ve věci T-469/20, Nizozemské království v. Komise	14
2023/C 173/21	Věc C-54/23, Laudamotion a Ryanair: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshofs (Německo) dne 3. února 2023 – WY v. Laudamotion GmbH, Ryanair DAC	15
2023/C 173/22	Věc C-57/23, Policejní prezidium: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 2. února 2023 – JH v. Policejní prezidium	15
2023/C 173/23	Věc C-62/23, Pedro Francisco: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Španělsko) dne 6. února 2023 – Pedro Francisco v. Subdelegación del Gobierno en Barcelona	16
2023/C 173/24	Věc C-63/23, Sagrario: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Španělsko) dne 6. února 2023 – Sagrario, Joaquín, Prudencio v. Subdelegación del Gobierno en Barcelona	17
2023/C 173/25	Věc C-65/23, K GmbH: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgerichts (Německo) dne 8. února 2023 – MK v. K GmbH	17

2023/C 173/26	Věc C-66/23: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) dne 7. února 2023 – Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, KX a další v. Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energieias, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon	18
2023/C 173/27	Věc C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) dne 15. února 2023 – Sdružení „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija“ v. Valsts ieņēmumu dienests	19
2023/C 173/28	Věc C-108/23, SmartSport Reisen: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Groß-Gerau (Německo) dne 23. února 2023 – PU v. SmartSport Reisen GmbH	20
2023/C 173/29	Věc C-110/23 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2023 Autoridad Portuaria de Bilbao proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 14. prosince 2022 ve věci T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao v. Komise	21
2023/C 173/30	Věc C-119/23, Valančius: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) dne 28. února 2023 – Virgilijus Valančius v. Lietuvos Respublikos vyriausybė	22
2023/C 173/31	Věc C-122/23, Legafact: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 1. března 2023 – Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite v. Legafact EOOD	23
2023/C 173/32	Věc C-128/23, Müller Reisen: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 3. března 2023 – Müller Reisen GmbH v. Stadt Olsberg	23
2023/C 173/33	Věc C-165/23: Žaloba podaná dne 17. března 2023 – Evropská komise v. Bulharská republika	24
2023/C 173/34	Věc C-167/23: Žaloba podaná dne 17. března 2023 – Evropská komise v. Řecká republika	25
2023/C 173/35	Věc C-172/23: Žaloba podaná dne 21. března 2023 – Evropská komise v. Irsko	25
2023/C 173/36	Věc C-180/23: Žaloba podaná dne 21. března 2023 – Evropská komise v. Řecká republika	26
2023/C 173/37	Věc C-181/23: Žaloba podaná dne 21. března 2023 – Evropská komise proti Maltské republice	27
2023/C 173/38	Věc C-191/23: Žaloba podaná dne 24. března 2023 – Evropská komise v. Portugalská republika	27
2023/C 173/39	Věc C-192/23: Žaloba podaná dne 24. března 2023 – Evropská komise v. Lotyšská republika	28
2023/C 173/40	Věc C-193/23: Žaloba podaná dne 24. března 2023 – Evropská komise v. Italská republika	29
Tribunál		
2023/C 173/41	Věc T-100/23: Žaloba podaná dne 20. února 2023 – ABLV Bank v. ECB	30
2023/C 173/42	Věc T-110/23: Žaloba podaná dne 27. února 2023 – Kargins v. Komise	31
2023/C 173/43	Věc T-115/23: Žaloba podaná dne 2. března 2023 – Debreceni Egyetem v. Rada	31
2023/C 173/44	Věc T-125/23: Žaloba podaná dne 8. března 2023 – Synapsa Med v. EUIPO – Gravity Products (Gravity)	34
2023/C 173/45	Věc T-136/23: Žaloba podaná dne 15. března 2023 – Vintae Luxury Wine Specialists v. EUIPO – Grande Vitae (vintae)	35
2023/C 173/46	Věc T-149/23: Žaloba podaná dne 23. března 2023 – Kirov v. EUIPO – Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)	35

2023/C 173/47	Věc T-156/23: Žaloba podaná dne 23. března 2023 – Polsko v. Evropská komise	36
2023/C 173/48	Věc T-157/23: Žaloba podaná dne 24. března 2023 – Kneipp v. EUIPO – Patou (Joyful by nature) .	37
2023/C 173/49	Věc T-160/23: Žaloba podaná dne 24. března 2023 – VO v. Komise	37
2023/C 173/50	Věc T-161/23: Žaloba podaná dne 25. března 2023 – Schöneegger Käse Alm v. EUIPO – Jumpseat3D plus Germany (Rebell)	38
2023/C 173/51	Věc T-162/23: Žaloba podaná dne 27. března 2023 – Sengül Ayhan v. EUIPO – Pegase (Rock Creek)	39
2023/C 173/52	Věc T-166/23: Žaloba podaná dne 28. března 2023 – Dekoback v. EUIPO – DecoPac (DECOPAC) .	40
2023/C 173/53	Věc T-169/23: Žaloba podaná dne 29. března 2023 – RT France v. Rada	40
2023/C 173/54	Věc T-171/23: Žaloba podaná dne 30. března 2023 – VR v. Parlament	41
2023/C 173/55	Věc T-627/18: Usnesení Tribunálu ze dne 20. března 2023 – ZK v. Komise	42
2023/C 173/56	Věc T-16/22: Usnesení Tribunálu ze dne 17. března 2023 – NV v. EIB	42
2023/C 173/57	Věc T-97/22: Usnesení Tribunálu ze dne 16. března 2023 – Ilunga Luyoyo v. Rada	42
2023/C 173/58	Věc T-447/22: Usnesení Tribunálu ze dne 17. března 2023 – NV v. EIB	42

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2023/C 173/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 164, 8.5.2023

Dřívější publikace

Úř. věst. C 155, 2.5.2023

Úř. věst. C 134, 17.4.2023

Úř. věst. C 127, 11.4.2023

Úř. věst. C 121, 3.4.2023

Úř. věst. C 112, 27.3.2023

Úř. věst. C 104, 20.3.2023

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 23. března 2023 – PV v. Komise(Věc C-640/20 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Psychické obtěžování – Lékařské posudky – Neoprávněná nepřítomnost – Odměna – Služební řád úředníků Evropské unie – Článek 11a – Střet zájmů – Článek 21a – Zjevně protiprávní pokyny – Článek 23 – Dodržování právních a policejních předpisů – Disciplinární řízení – Zbavení funkce – Zpětné odvolání zbavení funkce – Nové disciplinární řízení – Nové zbavení funkce“)

(2023/C 173/02)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: PV (zástupci: D. Birkenmaier, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: původně T. S. Bohr, B. Mongin a A.-C. Simon, poté T. S. Bohr a A.-C. Simon, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) PV ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 98, 22.3.2021.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 23. března 2023 – Evropská komise v. Řecká republika(Věc C-70/21) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem – Životní prostředí – Směrnice 2008/50/ES – Kvalita vnějšího ovzduší – Článek 13 odst. 1 – Příloha XI – Systematické a trvajících překračování denní mezní hodnoty pro mikročástice (PM10) v aglomeraci Soluň (EL 0004) – Článek 23 odst. 1 – Příloha XV – ‚Co možná nejkratší‘ období překračování hodnot – Náležitá opatření“)

(2023/C 173/03)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Konstantinidis a M. Noll-Ehlers, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupci: E. Skandalou, zmocněnkyně)

Výrok

1) Řecká republika,

- tím, že nezajistila, aby nebyla systematicky a trvale překračována denní mezní hodnota pro PM10 od roku 2005 do roku 2012 včetně, v roce 2014 a poté opět od roku 2017 do roku 2019 včetně v aglomeraci Soluň (EL 0004), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 13 odst. 1 ve spojení s přílohou XI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu, a
- tím, že od 11. června 2010 nepřijala vhodná opatření k zajištění dodržování denní mezní hodnoty pro PM10 v aglomeraci Soluň (EL 0004), nesplnila povinnosti uložené čl. 23 odst. 1 této směrnice ve spojení s přílohou XV této směrnice, a zejména povinnost zajistit, aby plány kvality ovzduší stanovily náležitá opatření k tomu, aby období překročení této mezní hodnoty bylo co možná nejkratší.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 128, 12.4.2021.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 23. března 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Bamberg – Německo) – trestní řízení proti MR

[Věc C-365/21 (¹), Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Výjimka ze zásady *ne bis in idem*)]

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Úmluva k provedení Schengenské dohody – Článek 54 – Zásada *ne bis in idem* – Článek 55 odst. 1 písm. b) – Výjimka z použití zásady *ne bis in idem* – Trestný čin proti bezpečnosti nebo jiným důležitým zájmům členského státu – Článek 50 Listiny základních práv Evropské unie – Zásada *ne bis in idem* – Článek 52 odst. 1 – Omezení zásady *ne bis in idem* – Slučitelnost vnitrostátního prohlášení, které stanoví výjimku ze zásady *ne bis in idem* – Zločinné spolčení – Majetkové trestné činy“)

(2023/C 173/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Bamberg

Účastník původního trestního řízení

MR

za přítomnosti: Generalstaatsanwaltschaft Bamberg

Výrok

- 1) Zkoumání první otázky neodhalilo žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 55 odst. 1 písm. b) Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, jež byla podepsána v Schengenu dne 19. června 1990 a vstoupila v platnost dne 26. března 1995, z hlediska článku 50 Listiny základních práv Evropské unie.
- 2) Článek 55 odst. 1 písm. b), Úmluvy k provedení Schengenské dohody, ve spojení s článkem 50 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie,

musí být vykládán v tom smyslu, že

nebrání tomu, aby soudy členského státu vykládaly prohlášení, které tento členský stát učinil podle čl. 55 odst. 1 této úmluvy, tak, že tento členský stát není vázán ustanoveními článku 54 uvedené úmluvy, pokud jde o trestný čin založený zločinného spolčení, jestliže se zločinné spolčení, kterého se stíhaná osoba účastnila, dopouštělo výhradně majetkových trestných činů, je-li s ohledem na jednání tohoto spolčení cílem takových stíhání sankcionovat ohrožení bezpečnosti nebo jiných stejně důležitých zájmů uvedeného členského státu.

(¹) Úř. věst. C 320, 9.8.2021.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. března 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul v Satu Mare – Rumunsko) – Dual Prod SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

(Věc C-412/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Spotřební daně – Směrnice 2008/118/ES – Článek 16 odst. 1 – Povolení k činnosti jakožto daňový sklad zboží podléhajícího spotřební dani – Po sobě jdoucí pozastavující opatření – Trestní povaha – Články 48 a 50 Listiny základních práv Evropské unie – Zásada presumpce nevinu – Zásada *ne bis in idem* – Proporcionalita“)

(2023/C 173/05)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Satu Mare

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Dual Prod SRL

Žalovaní: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

Výrok

- 1) Článek 48 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby povolení k činnosti jakožto daňový sklad zboží podléhajícího spotřební dani mohlo být správním rozhodnutím pozastaveno až do ukončení trestního řízení pouze z toho důvodu, že držitel tohoto povolení byl v rámci tohoto trestního řízení obžalován, pokud je toto pozastavení sankcí trestní povahy.
- 2) Článek 50 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby sankce trestní povahy za porušení právní úpravy týkající se zboží podléhajícího spotřební dani byla uložena právnické osobě, které již byla za stejné skutky uložena pravomocná sankce trestní povahy, pokud:
 - je možnost kumulovat obě tyto sankce stanovena zákonem;
 - vnitrostátní právní úprava neumožňuje stíhat a trestat tytéž skutky na základě téhož protiprávního jednání nebo za účelem dosažení téhož cíle, ale pouze stanoví možnost kumulace stíhání a sankcí na základě různých právních úprav;
 - tato stíhání a tyto sankce sledují komplementární cíle, jejichž předmětem jsou případně různé aspekty téhož protiprávního jednání;

- existují jasná a přesná pravidla umožňující stanovit, u kterých jednání a opomenutí může dojít k souběhu stíhání a sankcí, jakož i ke koordinaci mezi jednotlivými orgány, že byl průběh obou řízení dostatečně koordinován a řízení byla vedena v blízké vzájemné časové návaznosti a sankce případně uložená v rámci řízení, které proběhlo dříve, byla zohledněna při posuzování druhé sankce, takže výsledná zátěž pro dotčené osoby daná takovým souběhem se omezuje na to, co je nezbytně nutné, a souhrn uložených sankcí odpovídá závažnosti spáchaného protiprávního jednání.

(¹) Úř. věst. C 401, 4.10.2021.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. března 2023 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal – Irsko) – Výkon dvou evropských zatýkacích rozkazů vydaných na LU (C-514/21), PH (C-515/21)

[Spojené věci C-514/21 a C-515/21 (¹), Minister for Justice and Equality (Zrušení podmíněného odkladu) a další]

(„Řízení o předběžné otázce – Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkací rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Postup předávání mezi členskými státy – Podmínky výkonu – Důvody, pro které je možné výkon odmítnout – Článek 4a odst. 1 – Zatýkací rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu odnětí svobody – Pojem „soudní jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí“ – Rozsah – První podmíněné odsouzení – Druhé odsouzení – Nepřítomnost dotyčné osoby na soudním jednání – Zrušení podmíněného odkladu výkonu trestu – Právo na obhajobu – Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod – Článek 6 – Listina základních práv Evropské unie – Články 47 a 48 – Porušení – Důsledky“)

(2023/C 173/06)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastníci původního řízení

LU (C-514/21), PH (C-515/21)

za přítomnosti: Minister for Justice and Equality

Výrok

- 1) Článek 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, ve světle článku 47 a článku 48 Listiny základních práv Evropské unie,

musí být vykládán v tom smyslu, že

pokud je podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody zrušen v důsledku nového odsouzení v trestním řízení a za účelem výkonu tohoto trestu je vydán evropský zatýkací rozkaz, toto odsouzení v trestním řízení, o kterém bylo rozhodnuto v nepřítomnosti dané osoby, představuje „rozhodnutí“ ve smyslu tohoto ustanovení. Tak tomu není v případě rozhodnutí, kterým je zrušen podmíněný odklad výkonu uvedeného trestu.

- 2) Článek 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299,

musí být vykládán v tom smyslu, že

vykonávajícímu justičnímu orgánu umožňuje odmítnout předání vyžádané osoby do vystavujícího členského státu, je-li patrné, že se jednání, které vedlo k druhému odsouzení této osoby v trestním řízení, jež bylo rozhodující pro vydání evropského zatýkacího rozkazu, konalo v nepřítomnosti, ledaže evropský zatýkací rozkaz obsahuje v souvislosti s uvedeným jednáním některý z údajů stanovených v písm. a) až d) tohoto ustanovení.

- 3) Rámcové rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, ve světle článku 47 a čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie,

musí být vykládáno v tom smyslu, že

brání tomu, aby vykonávající justiční orgán odmítl předat vyžádanou osobu do vystavujícího členského státu z důvodu, že se jednání, ve kterém byl zrušen podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody, za jehož účelem byl evropský zatýkací rozkaz vydán, konalo v nepřítomnosti, nebo podmínil předání této osoby poskytnutím záruky, že tato osoba bude moci mít v tomto členském státě nárok na obnovu řízení nebo odvolání, umožňující přezkoumat takové rozhodnutí o zrušení nebo druhé odsouzení v trestním řízení, o kterém bylo rozhodnuto v nepřítomnosti a je rozhodující pro vydání tohoto zatýkacího rozkazu.

(¹) Úř. věst. C 119, 14.3.2022.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. března 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu – Česká republika) – QT v. 02 Czech Republic a.s.

(Věc C-574/21 (¹), 02 Czech Republic)

(„Řízení o předběžné otázce – Nezávislí obchodní zástupci – Směrnice 86/653/EHS – Článek 17 odst. 2 písm. a) – Zánik smlouvy o obchodním zastoupení – Nárok obchodního zástupce na odškodnění – Podmínky poskytnutí – Spravedlivé odškodnění – Posouzení – Pojem ‚provize, o které obchodní zástupce přichází‘ – Provize z budoucích obchodů – Noví zákazníci, které přivedl obchodní zástupce – Stávající zákazníci, s nimiž obchodní zástupce podstatně zvýšil objem obchodu – Jednorázové provize“)

(2023/C 173/07)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud

Účastníci původního řízení

Žalobce: QT

Žalovaná: 02 Czech Republic a.s.

Výrok

- 1) Článek 17 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců

musí být vykládán v tom smyslu, že

při určování výše odškodnění upraveného v čl. 17 odst. 2 této směrnice je nutno zohlednit provize, které by obchodní zástupce získal v případě hypotetického trvání smlouvy o obchodním zastoupení z obchodů, které by – poté, co tato smlouva o obchodním zastoupení zanikla – byly uzavřeny s novými zákazníky, jež zmocniteli přivedl před zánikem smlouvy, nebo se zákazníky, s nimiž před jejím zánikem podstatně zvýšil objem obchodu.

- 2) Článek 17 odst. 2 písm. a) směrnice 86/653

musí být vykládán v tom smyslu, že

provize, o které obchodní zástupce přichází a které vyplývají z obchodů, které po zániku smlouvy o obchodním zastoupení uskutečnil zmocnitel s novými zákazníky, jež zmocniteli přivedl obchodní zástupce před tímto zánikem, nebo se zákazníky, s nimiž obchodní zástupce před zánikem této smlouvy podstatně zvýšil objem obchodu, nejsou v důsledku výplat jednorázových provizí z výpočtu výše odškodnění podle tohoto čl. 17 odst. 2 vyloučeny, jestliže tyto provize odpovídají paušální odměně za každou novou smlouvu uzavřenou prostřednictvím obchodního zástupce s novými nebo stávajícími zákazníky zmocnitele.

(¹) Úř. věst. C 481, 29.11.2021.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 23. března 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Syndicat Uniclimate v. Ministre de l'Intérieur

(Věc C-653/21 ⁽¹⁾, Syndicat Uniclimate)

(„Řízení o předběžné otázce – Vnitřní trh – Harmonizace vnitrostátních právních předpisů týkajících se strojů, elektrických zařízení pod napětím a tlakových zařízení – Směrnice 2006/42/ES – Směrnice 2014/35/EU – Směrnice 2014/68/EU – „Označení CE“ – Uložení požadavků dodatečných k základním bezpečnostním požadavkům stanoveným těmito směrnici vnitrostátní právní úpravou – Podmínky – Vnitrostátní právní úprava v oblasti bezpečnosti proti nebezpečí požáru a paniky v zařízeních určených pro veřejnost“)

(2023/C 173/08)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Syndicat Uniclimate

Žalovaný: Ministre de l'Intérieur

Výrok

Článek 3 odst. 2 směrnice ve spojení s čl. 2 bodem 31, jakož i čl. 5 odst. 1 prvním pododstavcem směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/68/EU ze dne 15. května 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání tlakových zařízení na trh

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání vnitrostátní právní úpravě, která za účelem ochrany zdraví a bezpečnosti osob před nebezpečím požáru ve veřejně přístupných prostorách stanoví pro tlaková zařízení a sestavy používající hořlavá chladiva požadavky, které se nenacházejí mezi základními bezpečnostními požadavky stanovenými touto směrnici, za účelem dodávání těchto zařízení a sestav na trh nebo jejich uvádění do provozu, třebaže jsou opatřeny označením CE.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 37, 24.1.2022.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 23. března 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus – Finsko) – v řízení zahájeném Booky.fi Oy

(Věc C-662/21 ⁽¹⁾, Booky.fi)

(„Řízení o předběžné otázce – Články 34 a 36 SFEU – Volný pohyb zboží – Opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení – Záznamy audiovizuálních pořadů – On-line prodej – Právní úprava členského státu ukládající věkovou klasifikaci a označování pořadů – Ochrana nezletilých osob – Záznamy, které již byly klasifikovány a označeny v jiném členském státě – Přiměřenost“)

(2023/C 173/09)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Booky.fi Oy

za účasti: Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (KAVI)

Výrok

Články 34 a 36 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která s cílem chránit nezletilé osoby před audiovizuálními obsahy, které mohou být škodlivé pro jejich blaho a vývoj, vyžaduje, aby audiovizuální pořady zaznamenané na fyzickém nosiči a prodávané prostřednictvím internetového obchodu byly předem podrobeny kontrolnímu postupu a klasifikaci podle věkových hranic a odpovídajícím způsobem označeny v souladu s právem tohoto členského státu, a to včetně případů, kdy tyto pořady již byly podrobeny obdobnému postupu, klasifikaci a označení na základě práva jiného členského státu, za předpokladu, že tato právní úprava je vhodná k zajištění dosažení tohoto cíle a nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

V tomto ohledu okolnost, že část záznamů, které mohou být prodávány v dotčeném členském státě z jiného členského státu, je vyloučena z oblasti působnosti uvedené právní úpravy, nemá rozhodující význam, pokud takové omezení neohroží dosažení sledovaného cíle. Rozhodující skutečností není ani to, že dotčená vnitrostátní právní úprava nestanoví výjimku z tohoto požadavku pro případ, kdy lze prokázat, že kupující záznamu, na který se tato právní úprava vztahuje, je zletilou osobou.

(¹) Úř. věst. C 24, 17.1.2022.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. března 2023 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) – Rakousko] – Willy Hermann Service GmbH, DI v. Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

(Věc C-561/22 (¹), Willy Hermann Service)

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Směrnice 2013/34/EU – Články 30 a 51 – Zveřejňování účetních závěrek – Sankce v případě nezveřejnění – Ukládání pokut civilním soudem – Správní řízení týkající se vymáhání uvedených pokut, které se staly konečnými – Právní úprava vylučující přezkum uvedených pokut správním soudem – Překážka věci rozsouzené – Zásada efektivity – Proporcionalita“)

(2023/C 173/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck)

Účastníci původního řízení

Žalobci: Willy Hermann Service GmbH, DI

Žalovaná: Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

Výrok

Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že správní soud, který rozhoduje o vymáhání pokut uložených společnosti a jejímu jednateři z důvodu nezveřejnění účetních závěrek, je vázán rozhodnutím civilního soudu, které se stalo konečným, a které stanovilo výši těchto pokut s cílem zajistit dodržování povinností vyplývajících z článků 50 a 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS, jak byly provedeny do vnitrostátního práva.

(¹) Datum doručení: 24.8.2022.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polsko) dne 5. února 2022 – QI v. Santander Bank Polska S.A.

(Věc C-76/22)

(2023/C 173/11)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: QI

Žalovaná: Santander Bank Polska S.A.

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 25 odst. 1 směrnice 2014/17/EU ⁽¹⁾ vykládán stejně jako čl. 16 odst. 1 směrnice 2008/48/ES ⁽²⁾, tj. musí být toto ustanovení vykládáno v tom smyslu, že právo spotřebitele na snížení celkových nákladů hypotečního úvěru v případě předčasného splacení hypotečního úvěru zahrnuje všechny náklady, které nese spotřebitel, včetně provize za poskytnutí úvěru?
- 2) Musí být povinnost podle čl. 25 odst. 1 směrnice 2014/17/EU snížit celkové náklady hypotečního úvěru v případě předčasného splacení hypotečního úvěru vykládána v tom smyslu, že celkové náklady hypotečního úvěru musí být sníženy úměrně poměru délky období mezi dnem předčasného splacení úvěru a dnem původně sjednaným jako den splacení k délce původně sjednaného období mezi dnem poskytnutí úvěru a dnem jeho úplného splacení, anebo musí být snížení celkových nákladů hypotečního úvěru úměrné ztrátě očekávaného zisku věřitele, tj. poměru úroků zbývajících k úhradě po předčasném splacení úvěru (splatných za období ode dne následujícího po dni skutečného úplného splacení do dne původně sjednaného úplného splacení) k úrokům splatným za celou původně sjednanou dobu trvání úvěrové smlouvy (ode dne poskytnutí úvěru do dne sjednaného úplného splacení úvěru)?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 60, s. 34).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. 2008, L 133, s. 66).

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. srpna 2022 Asociación de Delineantes de Hacienda proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 13. července 2022 ve věci T-280/22, Asociación de Delineantes de Hacienda v. Španělsko

(Věc C-552/22 P)

(2023/C 173/12)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Asociación de Delineantes de Hacienda (zástupci: D. Álvarez Cabrera, abogado)

Další účastník řízení: Španělské království

Usnesením ze dne 17. března 2023 Soudní dvůr (šestý senát) zamítl kasační opravný prostředek jako zjevně neopodstatněný a rozhodl, že účastník řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. září 2022 Hijos de Moisés Rodríguez González, SA proti rozsudku Tribunálu (rozšířeného šestého senátu) vydanému dne 29. června 2022 ve věci T-306/20, Hijos de Moisés Rodríguez González v. EUIPO – Irsko a Ornu (La Irlandesa 1943)

(Věc C-605/22 P)

(2023/C 173/13)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Hijos de Moisés Rodríguez González, SA (zástupce: J. García Domínguez, abogado)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Irsko a Ornu Co-operative Ltd

Usnesením ze dne 8. března 2023 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný a společnost Hijos de Moisés Rodríguez González ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. listopadu 2022 G-Core Innovations Sàrl proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 28. září 2022 ve věci T-454/21, G-Core Innovations v. EUIPO – Coretransform (G CORELABS)

(Věc C-732/22 P)

(2023/C 173/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: G-Core Innovations Sàrl (zástupce: L. Axel Karnøe Søndergaard, advokat)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Coretransform

Usnesením ze dne 23. března 2023 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný a G-Core Innovations Sàrl ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. listopadu 2022 Primagran sp. z o.o. proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 22. září 2022 ve věci T-624/21, Primagran v. EUIPO – Primagaz (primagran)

(Věc C-735/22 P)

(2023/C 173/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Primagran sp. z o.o. (zástupkyně: E. Jaroszyńska-Kozłowska, radca prawny)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Compagnie des gaz de pétrole Primagaz

Usnesením ze dne 24. března 2023 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek není přijatelný a společnost Primagran sp. z o.o. ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 20. prosince 2022 – M.S.G. a další v. Banco Santander, SA

(Věc C-775/22, Banco Santander)

(2023/C 173/16)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: M.S.G. a další

Odpůrkyně: Banco Santander, SA

Předběžná otázka

Musí být ustanovení čl. 34 odst. 1 písm. a) a b) ve spojení s čl. 53 odst. 1 a 3, čl. 60 odst. 2 prvním pododstavcem písm. b) a c) a čl. 64 odst. 4 písm. b) směrnice 2014/59/EU⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby po konverzi na akcie a následném převodu těchto akcií bez skutečné protihodnoty podřízených dluhopisů (kapitálových nástrojů tier 2) vydaných úvěrovou institucí v režimu řešení krize, které nebyly v době zahájení postupu řešení krize splatné, mohly osoby, které nabyly tyto podřízené dluhopisy před zahájením tohoto postupu řešení krize, podat proti této instituci nebo její nástupnické instituci žalobu na neplatnost smlouvy o úpisu těchto podřízených dluhopisů a domáhat se vrácení částky zaplacené za úpis podřízených dluhopisů i s úroky vzniklými ode dne uzavření této smlouvy?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 22. prosince 2022 – M.C.S. v. Banco Santander, SA

(Věc C-779/22, Banco Santander)

(2023/C 173/17)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: M.C.S.

Odpůrkyně: Banco Santander, SA

Předběžné otázky

Mají být ustanovení čl. 34 odst. 1 písm. a) a b) ve spojení s ustanoveními čl. 53 odst. 1 a 3 a čl. 60 odst. 2 prvním pododstavcem písm. b) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽¹⁾ ze dne 15. května 2014 vykládána v tom smyslu, že případnou pohledávku nebo právo, které by vyplývaly z rozsudku proti nástupnickému subjektu společnosti Banco Popular, v důsledku neplatnosti nabytí kapitálového nástroje (přednostních akcií), který byl směněn za akcie před přijetím opatření k řešení krize Banco Popular (7. června 2017), lze považovat za závazek, na který se vztahuje ustanovení o odpisu podle čl. 53 odst. 3 směrnice 2014/59, jako na povinnost nebo pohledávku, „jež neexistovaly“, takže by byl považován za uhrazený a nebyl by vymahatelný vůči Banco Santander jako nástupnickému subjektu společnosti Banco Popular, pokud by nárok, z níž by tato povinnost vyplývala, byl uplatněn po skončení postupu řešení krize banky?

Nebo mají být naopak tato ustanovení vykládána v tom smyslu, že uvedená pohledávka nebo právo by představovaly povinnost, jež „existovala“ (čl. 53 odst. 3 směrnice) nebo „již vzniklý závazek“ v době řešení krize banky [čl. 60 odst. 2 písm. b)], a jako takové by byly vyloučeny z účinků uhrazení nebo zrušení těchto povinností nebo pohledávek, i kdyby byly akcie odepsány a zrušeny, a byly by tudíž vymahatelné vůči Banco Santander jako nástupnickému subjektu společnosti Banco Popular, i kdyby nárok, z něhož by taková povinnost náhrady škody vyplývala, byl uplatněn po skončení postupu řešení krize banky?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 23. prosince 2022 – FSC v. Banco Santander SA

(Věc C-794/22, Banco Santander)

(2023/C 173/18)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: FSC

Odpůrkyně: Banco Santander SA

Předběžná otázka

Mají být ustanovení čl. 34 odst. 1 písm. a) a b) ve spojení s ustanoveními čl. 53 odst. 1 a 3 a čl. 60 odst. 2 prvním pododstavcem písm. b) a c) směrnice 2014/59/EU ⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že případnou pohledávku nebo právo, které by vyplývaly z povinnosti nahradit škodu uložené nástupnickému subjektu společnosti Banco Popular v důsledku žaloby na náhradu škody vycházející z uvádění na trh finančního nástroje (podřízených dluhopisů povinně směnitelných za akcie téže banky), nezahrnutého mezi nástroje vedlejšího kapitálu, o nichž hovoří opatření k řešení krize Banco Popular, který byl směněn za akcie banky před přijetím opatření k řešení krize banky (7. června 2017), lze považovat za závazek, na který se vztahuje ustanovení o odpisu nebo zániku podle čl. 53 odst. 3 směrnice 2014/59, jako na povinnost nebo pohledávku, „jež neexistovala“, takže by byl považován za uhrazený a nebyl by vymahatelný vůči Banco Santander jako nástupnickému subjektu společnosti Banco Popular, pokud by nárok, z níž by tato povinnost nahradit škodu vyplývala, byl uplatněn po skončení postupu řešení krize banky?

Nebo mají být naopak tato ustanovení vykládána v tom smyslu, že uvedená pohledávka nebo právo by představovaly povinnost nebo pohledávku, jež „existovala“ – čl. 53 odst. 3 směrnice – nebo „již vzniklý závazek“ v době řešení krize banky – čl. 60 odst. 2 písm. b) -, a jako taková je vyloučena z účinků uhrazení nebo zrušení těchto povinností nebo pohledávek, a byly by tudíž vymahatelné vůči Banco Santander jako nástupnickému subjektu společnosti Banco Popular, i kdyby nárok, z něhož by taková povinnost náhrady škody vyplývala, byl uplatněn po skončení postupu řešení krize banky?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresným soudem Bratislava III (Slovensko) dne 24. ledna 2023 – NFŠ a.s v. Slovenská republika, jednající prostřednictvím Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

(Věc C-28/23, NFŠ)

(2023/C 173/19)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Okresný soud Bratislava III

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: NFŠ a.s

Žalovaní: Slovenská republika, jednající prostřednictvím Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Předběžné otázky

1. Je smlouva o poskytnutí dotace a smlouva o smlouvě budoucí kupní, která byla uzavřena mezi ministerstvem (státem) a soukromoprávním subjektem, který byl vybrán bez veřejné soutěže, „veřejnou zakázkou na stavební práce“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. b) směrnice 2004/18 (¹), resp. čl. 2 odst. 6 písm. c) směrnice 2014/24 (²), pokud Evropská komise schválila smlouvu o poskytnutí dotace jako státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, obsahem závazků, které obsahuje smlouva o poskytnutí dotace, je závazek státu poskytnout dotaci a závazek soukromoprávního subjektu postavit budovu v souladu s podmínkami stanovenými ministerstvem a umožnit využívání jedné její části sportovní organizací a obsahem závazků obsažených ve smlouvě o smlouvě budoucí kupní je jednostranná opce soukromoprávního subjektu představující závazek státu postavenou budovu odkoupit, přičemž tyto smlouvy tvoří časově a věcně související rámec vzájemných závazků ministerstva a soukromoprávního subjektu?
2. Brání čl. 1 odst. 2 písm. b) směrnice 2004/18, resp. čl. 2 odst. 6 písm. c) směrnice 2014/24 vnitrostátní právní úpravě členského státu, podle které je absolutně (t. j. od počátku/*ex tunc*) neplatný právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu anebo jej obchází anebo se přičí dobrým mravům, pokud toto porušení zákona spočívá v závažném porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek?
3. Brání čl. 2d odst. 1 písm. a) a čl. 2d odst. 2 směrnice 89/665 (³) vnitrostátní právní úpravě členského státu, podle které je absolutně (t. j. od počátku/*ex tunc*) neplatný právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu anebo jej obchází anebo se přičí dobrým mravům, pokud toto porušení spočívá v závažném porušení (obcházení) pravidel pro zadávání veřejných zakázek, jak je tomu ve věci v původním řízení?

4. Je třeba vykládat čl. 1 odst. 2 písm. b) směrnice 2004/18, resp. čl. 2 odst. 6 písm. c) směrnice 2014/24 v tom smyslu, že brání tomu, aby se mělo od počátku (*ex tunc*) za to, že taková smlouva o smlouvě budoucí kupní, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, vyvolala právní účinky?

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. 2004, L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65).
- (³) Směrnice Rady ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. 1989, L 395, s. 33; Zvl. vyd. 06/01 s. 246).

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. ledna 2023 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) vydanému dne 16. listopadu 2022 ve věci T-469/20, Nizozemské království v. Komise

(Věc C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky, H. van Vliet, I. Georgiopoulos, zmocněnci)

Další účastník řízení: Nizozemské království

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) ze dne 16. listopadu 2022 ve věci T-469/20, Nizozemské království v. Komise, EU:T:2022:713;
- zamítl čtvrtý a pátý žalobní důvod ve věci T-469/20;
- na základě pravomoci podle čl. 61 odst. 1 druhé věty statutu Soudního dvora Evropské unie rozhodl sám ve věci a zamítl žalobu v plném rozsahu jako neopodstatněnou;
- uložil Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek vychází z jediného důvodu kasačního opravného prostředku, který sestává ze dvou částí.

V rozhodnutí Komise napadeném v prvním stupni (¹) (dále jen „rozhodnutí“) bylo dané opatření prohlášeno za slučitelné s vnitřním trhem, aniž v něm bylo s konečnou platností rozhodnuto, zda se v případě tohoto opatření jedná o státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

V první části je uvedeno, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že Komise může přijmout rozhodnutí nevznášet námitky ve smyslu čl. 4 odst. 3 nařízení 2015/1589 (²) pouze tehdy, pokud předtím rozhodla o otázce, zda se u předmětného opatření jedná o státní podporu. Podle názoru Komise nemohou potvrdit tento výsledek různé výkladové metody unijního práva. Napadený rozsudek není především v souladu s cílem unijního normotvůrce, kterým je rychlé vyjasnění otázky slučitelnosti opatření s vnitřním trhem. Bez zrušení rozsudku by totiž Komise byla nucena, byť je přesvědčena o slučitelnosti určitého opatření s vnitřním trhem, zdlouhavě a zbytečně zkoumat, zda toto opatření splňuje všechna kritéria čl. 107 odst. 1 SFEU.

Ve druhé části je uvedeno, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že rozhodnutí porušuje zásadu právní jistoty. Rozhodnutí podle názoru Komise právní jistotu naopak zvýšilo tím, že opatření bylo prohlášeno za slučitelné s vnitřním trhem, jakmile to Komise konstatovala.

- (¹) Rozhodnutí Komise C(2020) 2998 final ze dne 12. května 2020 týkající se režimu podpory SA. 54537 (2020/NN) – Nizozemsko, zákaz využívání uhlí k výrobě elektřiny v Nizozemsku.
- (²) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (kodifikované znění) (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshofs (Německo) dne 3. února 2023 –
WY v. Laudamotion GmbH, Ryanair DAC**

(Věc C-54/23, Laudamotion a Ryanair)

(2023/C 173/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: WY

Žalovaná: Laudamotion GmbH, Ryanair DAC

Předběžné otázky

1. Je právo na náhradu z důvodu zpoždění letu v délce minimálně tří hodin podle článku 5, 6 a 7 nařízení (ES) č. 261/2004 (¹) obecně vyloučeno, pokud cestující v případě hrozícího významného zpoždění využije náhradní let, který si sám objednal, a do cílového místa určení se tak dostane se zpožděním kratším než tři hodiny, nebo je právo na náhradu v této situaci v každém případě možné, pokud již před okamžikem, kdy se cestující musí nejpozději přihlásit k přepravě, existují dostatečně spolehlivé informace o tom, že v cílovém místě určení dojde ke zpoždění v délce nejméně tří hodin?
2. V případě, že na otázku 1 je třeba odpovědět v posledně uvedeném smyslu: Předpokládá právo na náhradu za zpoždění letu v délce nejméně tří hodin podle článků 5, 6 a 7 nařízení ve výše uvedené situaci, že se cestující přihlásí včas k přepravě podle čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne
2. února 2023 – JH v. Policejní prezidium**

(Věc C-57/23, Policejní prezidium)

(2023/C 173/22)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Žalobce: JH

Žalovaný: Policejní prezidium

Předběžné otázky

- 1) Jakou míru rozlišování mezi jednotlivými subjekty osobních údajů vyžaduje čl. 4 odst. 1 písm. c) či čl. 6 ve spojení s čl. 10 Směrnice č. 2016/680 (1)? Je slučitelné s imperativem minimalizace zpracování osobních údajů, stejně jako povinnosti rozlišovat mezi různými kategoriemi subjektů údajů, aby vnitrostátní právní úprava umožňovala odběr genetických údajů s ohledem na všechny osoby podezřelé nebo obviněné ze spáchání úmyslného trestného činu?
- 2) Je v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. e) Směrnice č. 2016/680, pokud je s odkazem na obecný účel předcházení, vyhledávání nebo odhalování trestné činnosti potřeba pokračujícího uchovávání profilu DNA hodnocena orgány Policie na základě jejich interních předpisů, což v praxi často znamená uchovávání citlivých osobních údajů na dobu neurčitou, aniž by byl stanoven jakýkoliv maximální časový limit pro uchovávání těchto osobních údajů? Pokud to v souladu není, s ohledem na jaká kritéria má být případně hodnocena časová přiměřenost uchovávání osobních údajů shromážděných a uchovávaných s tímto cílem?
- 3) V případě zvláště citlivých osobních údajů spadajících pod čl. 10 Směrnice č. 2016/680, jaký je minimální rozsah hmotně-právních či procesních podmínek získávání, uchovávání, a vymazání těchto údajů, který musí být v právu členského státu upraven „obecně závazným předpisem“? Může mít kvalitu „práva členského státu“ ve smyslu článku 8 odst. 2 ve spojení s čl. 10 Směrnice č. 2016/680 také judikatura soudní?

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. 2016, L 119, s. 89).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Španělsko) dne 6. února 2023 – Pedro Francisco v. Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Věc C-62/23, Pedro Francisco)

(2023/C 173/23)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Pedro Francisco

Žalovaný: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 27 směrnice 2004/38/ES (1) vykládán v tom smyslu, že předchozí policejní záznamy mohou být rozhodující nebo sloužit jako základ při posouzení otázky, zda osobní chování dotyčné osoby představuje skutečné ohrožení, ačkoli prokázání existence tohoto ohrožení je účelem trestního řízení?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, musí se mít s ohledem na článek 27 směrnice za to, že správní orgán je povinen výslovně a podrobně uvést skutečnosti, na nichž jsou tyto policejní záznamy založeny, a soudní řízení, jež byla zahájena, jakož i jejich výsledek, s cílem odůvodnit, že se nejedná o pouhé prvotní domněnky?

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. 2003, L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05 s. 46).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona (Španělsko) dne 6. února 2023 – Sagrario, Joaquín, Prudencio v. Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Věc C-63/23, Sagrario)

(2023/C 173/24)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobci: Sagrario, Joaquín, Prudencio

Žalovaný: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Předběžné otázky

- 1) Zahrnují čl. 15 odst. 3 *in fine* a článek 17 směrnice [Rady 2003/86/ES⁽¹⁾ ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny], zmiňující „obzvláště obtížné okolnosti“, automaticky všechny okolnosti týkající se nezletilých osob nebo okolnosti podobné těm, které jsou uvedeny v článku 15?
- 2) Je vnitrostátní právní úprava, která nestanoví udělení samostatného povolení k pobytu zaručujícího, že v případě takových obzvláště obtížných okolností se sloučení rodinní příslušníci neocitnou bez povolení k pobytu, slučitelná s čl. 15 odst. 3 *in fine* a článkem 17 směrnice?
- 3) Lze čl. 15 odst. 3 *in fine* a článek 17 směrnice vykládat tak, že v případě, že se sloučená rodina ocitla bez povolení k pobytu z důvodů nezávislých na její vůli, existuje právo na samostatné povolení k pobytu?
- 4) Je vnitrostátní právní úprava, dle níž před zamítnutím prodloužení povolení k pobytu sloučených rodinných příslušníků není nezbytně nutné posoudit okolnosti uvedené v článku 17 směrnice, slučitelná s čl. 15 odst. 3 a článkem 17 směrnice?
- 5) Je vnitrostátní právní úprava, která v případě, že osobě usilující o sloučení rodiny byla zamítnuta žádost o udělení nebo prodloužení povolení k pobytu, nestanoví zvláštní postup pro vyslechnutí nezletilých osob před tím, než je jejich žádost o udělení či prodloužení povolení k pobytu zamítnuta, v souladu s čl. 15 odst. 3 a článkem 17 směrnice, jakož i s čl. 6 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 a 2 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a s články 47, 24, 7 a čl. 33 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie?
- 6) Je vnitrostátní právní úprava, která v případě, že osobě usilující o sloučení rodiny byla zamítnuta žádost o udělení nebo prodloužení povolení k pobytu, nestanoví pro sloučeného manžela zvláštní postup, v rámci něž by se tento manžel mohl odvolat na okolnosti stanovené v článku 17 směrnice s cílem požádat o možnost nadále pobývat na území bez přerušování návaznosti na svůj předchozí pobytový status před tím, než je jeho žádost o udělení či prodloužení povolení k pobytu zamítnuta, v souladu s čl. 15 odst. 3 a článkem 17 směrnice, jakož i s čl. 6 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 a 2 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a s články 47, 24, 7 a čl. 33 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. 2003, L 251, s. 12; Zvl. vyd. 19/06, s. 224).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgerichts (Německo) dne 8. února 2023 – MK v. K GmbH

(Věc C-65/23, K GmbH)

(2023/C 173/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: MK

Žalovaná: K GmbH

Předběžné otázky

1. Musí být vnitrostátní právní předpis přijatý podle čl. 88 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ – jako například § 26 odst. 4 BDSG (spolkový zákon o ochraně osobních údajů, BDSG) – který stanoví, že zpracování osobních údajů – včetně zvláštních kategorií osobních údajů – zaměstnanců pro účely pracovního poměru na základě kolektivních smluv při dodržení čl. 88 odst. 2 nařízení 2016/679 vykládán v tom smyslu, že musí být vždy dodrženy i ostatní požadavky nařízení 2016/679 – jako je článek 5, čl. 6 odst. 1 a čl. 9 odst. 1 a 2 nařízení 2016/679?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku:

Může být vnitrostátní právní předpis přijatý podle čl. 88 odst. 1 nařízení 2016/679 – jako je § 26 odst. 4 BDSG – vykládán v tom smyslu, že smluvní strany kolektivní smlouvy (v tomto případě smluvní strany podnikové kolektivní smlouvy) mají při posuzování nezbytnosti zpracování údajů ve smyslu článku 5, čl. 6 odst. 1 a čl. 9 odst. 1 a 2 nařízení 2016/679 prostor pro posouzení, který podléhá pouze omezenému soudnímu přezkumu?
3. V případě kladné odpovědi na druhou otázku:

Na co může být v takovém případě soudní přezkum omezen?
4. Musí být čl. 82 odst. 1 nařízení 2016/679 vykládán v tom smyslu, že osoby mají právo na náhradu nemajetkové újmy již v případě, že jejich osobní údaje byly zpracovány v rozporu s požadavky nařízení 2016/679, nebo právo na náhradu nemajetkové újmy krom toho vyžaduje, aby subjekt údajů prokázal, že mu vznikla nemajetková újma – určitého rozsahu?
5. Má čl. 82 odst. 1 nařízení 2016/679 zvláštní nebo obecně preventivní povahu a musí to být zohledněno při posouzení výše nemajetkové újmy, která má být na základě čl. 82 odst. 1 nařízení 2016/679 nahrazena správcem údajů resp. zpracovatelem?
6. Záleží při stanovení výše nemajetkové újmy, která má být nahrazena na základě čl. 82 odst. 1 nařízení 2016/679 na stupni zavinění správce údajů resp. zpracovatele? Může být zejména neexistující zavinění nebo nízký stupeň zavinění ze strany správce údajů resp. zpracovatele zohledněn v jeho prospěch?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) dne 7. února 2023 – Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, KX a další v. Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

(Věc C-66/23)

(2023/C 173/26)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobci: Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, KX a další

Žalovaní: Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 2009/147/ES ⁽¹⁾ ve spojení s čl. 6 odst. 2 až 4 směrnice 92/43/EHS ⁽²⁾ vykládán v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním ustanovením, jako jsou ustanovení uvedená [v odůvodnění], která stanoví, že zvláštní opatření na ochranu, zachování a obnovu volně žijících druhů a stanovišť ptáků ve zvláště chráněných oblastech (ZCHO) se vztahují pouze na „druhy, které odůvodňují vymezení“, tedy pouze na druhy volně žijících ptáků uvedené v příloze I směrnice 2009/147/ES a na stěhovavé ptáky pravidelně se vyskytující v každé ZCHO, které jsou spolu s kritérii pro vymezení ZCHO obsaženými ve vnitrostátních právních předpisech používány jako rozhodující ukazatele na podporu vymezení oblasti jako ZCHO?
- 2) Je pro účely odpovědi na předchozí otázku relevantní, že výše uvedená zvláštní opatření na ochranu, zachování a obnovu druhů a stanovišť volně žijících ptáků ve zvláště chráněných oblastech (ZCHO) jsou v podstatě základními preventivními ochrannými opatřeními („preventivní opatření“) ZCHO s horizontální působností, tedy pro všechny ZCHO, a že doposud nebyly v řeckém právním řádu přijaty plány péče pro každou konkrétní ZCHO, které by stanovily cíle a opatření nezbytná k dosažení nebo zajištění uspokojivé ochrany každé ZCHO a druhů v ní žijících?
- 3) Je pro účely odpovědi na předchozí dvě otázky relevantní, že na základě povinnosti provést posouzení vlivů záměrů a činností na životní prostředí podle směrnice 2011/92/EU ⁽³⁾ a „odpovídající posouzení“ podle čl. 6 odst. 2 až 4 směrnice 92/43/EHS jsou v rámci posouzení vlivů konkrétního veřejného nebo soukromého záměru na životní prostředí zohledněny všechny druhy uvedené v příloze I směrnice 2009/147/ES nebo stěhovaví ptáci pravidelně se vyskytující v každé ZCHO?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (kodifikované znění) (Úř. věst. 2010, L 20, s. 7).

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. 1992, L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02 s. 102).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (kodifikované znění) (Úř. věst. 2012, L 26, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) dne 15. února 2023 – Sdružení „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija“ v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija)

(2023/C 173/27)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Administratīvā apgabaltiesa

Účastníci původního řízení

Žalobce v prvním stupni: Sdružení „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija“

Odvolatelka (žalovaná v prvním stupni): Valsts ieņēmumu dienests

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 9 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že nezisková organizace, jejímž předmětem činnosti je realizace programů státní podpory financovaných z Evropského fondu pro regionální rozvoj, má být považována za osobu povinnou k dani vykonávající ekonomickou činnost?
- 2) Musí být článek 28 směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty vykládán v tom smyslu, že sdružení, které v praxi neposkytuje vzdělávací služby, má přesto být považováno za poskytovatele služby, pokud za účelem umožnění realizace projektu státní podpory financovaného z Evropského fondu pro regionální rozvoj byly služby zakoupeny od jiného hospodářského subjektu?
- 3) Pokud poskytovatel služby obdrží od příjemce služby pouze částečnou úhradu za poskytnutou službu (30 %) a zbývající hodnota služby je uhrazena formou vyplacení podpory z Evropského fondu regionální podpory, je zdanitelným protiplněním podle článku 73 směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty celková částka, kterou poskytovatel služby obdrží jak od příjemce služby, tak od třetí osoby ve formě vyplacení podpory?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Groß-Gerau (Německo) dne 23. února 2023 – PU v. SmartSport Reisen GmbH

(Věc C-108/23, SmartSport Reisen)

(2023/C 173/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Groß-Gerau

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: PU

Žalovaná: SmartSport Reisen GmbH

Předběžná otázka

Musí být čl. 18 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení kromě právní úpravy mezinárodní příslušnosti stanoví i úpravu místní příslušnosti vnitrostátních soudů ve věcech smluv o zájezdu, kterou se musí soud rozhodující ve věci řídit, pokud jsou spotřebitel jako cestující, tak i jeho smluvní partner jakožto pořadatel zájezdu usazení ve stejném členském státě, avšak cílová destinace se nenachází v tomto členském státě, ale v zahraničí, takže spotřebitel může nad rámec vnitrostátní právní úpravy uplatnit smluvní nároky vůči pořadateli zájezdu u soudu místa svého bydliště?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 351, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2023 Autoridad Portuaria de Bilbao proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 14. prosince 2022 ve věci T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao v. Komise

(Věc C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Autoridad Portuaria de Bilbao (zástupci: D. Sarmiento Ramírez-Escudero a X. Codina García-Andrade, abogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu, z níže uvedených tří důvodů, a určil, že v rozsudku došlo k nesprávnému právnímu posouzení;
- rozhodl ve věci samé podle článku 61 statutu a článku 170 jednacího řádu tak, že návrhu na zrušení rozhodnutí napadených před Tribunálem, který uplatnila v prvním stupni Autoridad Portuaria de Bilbao, má být vyhověno;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených Autoridad Portuaria de Bilbao jak v řízení v prvním stupni, tak v tomto řízení před Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku:

Tribunál se v rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení vycházejícího z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, když připustil, že Komise, která dospěla k závěru, že daňové osvobození týkající se provincie Biskajsko představuje zvýhodnění, nemusela zkoumat toto osvobození jako komplexní opatření.

Na podporu prvního důvodu navrhovatelka uvádí, že odůvodnění Tribunálu při učinění závěru, že nejde o opatření komplexní povahy, je založeno na čistě formálních důvodech, jež se nedrží věcné analýzy, jakou vyžaduje judikatura Soudního dvora.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku:

Tribunál se v rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení vycházejícího z porušení článku 107 SFEU, nařízení 2015/1589⁽¹⁾ a judikatury, která je vykládá, a to ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU, článkem 296 SFEU a článkem 41 Listiny, když měl za to, že Komise nemusí provést úplnou analýzu dostupných údajů, pokud je známo, že existuje jediný příjemce režimu podpory.

Na podporu druhého důvodu navrhovatelka uvádí, že existence jediného subjektu zvýhodněného daňovým osvobozením týkajícím se provincie Biskajsko (Autoridad Portuaria de Bilbao) je známou skutečností, která vyplývá ze španělského právního řádu. V tomto případě, i když lze opatření kvalifikovat pro účely nařízení 2015/1589 jako „režim podpory“, musí Komise provést úplnou analýzu dostupných údajů. To vyplývá z původního účelu judikatury, která umožňuje Komisi, aby takovou analýzu neprovedla, vykládaného ve světle čl. 4 odst. 3 SEU, článku 296 SFEU a článku 41 Listiny.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku:

Tribunál se v rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení vycházejícího z porušení článku 108 SFEU a nařízení 2015/1589, ve světle čl. 4 odst. 3 SEU, když měl za to, že v rámci postupu spolupráce jsou povinnosti Komise menší, než jaké má v rámci vyšetřovacího řízení.

Na podporu třetího důvodu navrhovatelka uvádí, že rozsudek Tribunálu tvrdí, aniž to jakkoliv odůvodňuje, že při postupu spolupráce, uvedeném v článku 21 nařízení 2015/1589, má členský stát menší záruky než ve vyšetřovacím řízení. V rámci tohoto důvodu navrhovatelka uvádí, že jak doslovné znění článků 21 až 23 nařízení 2015/1589, tak úzká souvislost mezi článkem 108 SFEU, z něž vychází postup spolupráce podle nařízení 2015/1589, a zásadou loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 SEU, vedou k tomu, že Komise musí přezkoumat informace poskytnuté členským státem.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva)
dne 28. února 2023 – Virgilijus Valančius v. Lietuvos Respublikos vyriausybė**

(Věc C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Žalobce: Virgilijus Valančius

Žalovaný: Lietuvos Respublikos vyriausybė

Předběžné otázky

1. Vyžaduje článek 254 Smlouvy o fungování Evropské unie ve spojení s čl. 19 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, který stanoví, že soudci Tribunálu Evropské unie jsou vybírání z osob, které „poskytují veškeré záruky nezávislosti a jsou způsobilé k výkonu vysokých soudních funkcí“, aby kandidát na jmenování do Tribunálu Evropské unie byl vybrán v členském státě Evropské unie výhradně na základě odborných schopností?
2. Je taková vnitrostátní praxe, jako je praxe dotčená v projednávané věci, kdy vláda členského státu odpovědná za navržení kandidáta na jmenování soudcem Tribunálu Evropské unie za účelem zajištění transparentnosti výběru konkrétního kandidáta zřídí k posouzení kandidátů skupinu nezávislých odborníků, která po pohovoru se všemi kandidáty sestaví pořadí kandidátů na základě předem stanovených jasných a objektivních kritérií výběru a v souladu s předem oznámenými podmínkami navrhne vládě kandidáta, který se na základě svých odborných schopností a způsobilosti umístil nejvýše, avšak vláda navrhne ke jmenování soudcem Evropské unie jiného kandidáta než kandidáta, který se na seznamu umístil na prvním místě, v souladu s požadavkem, aby byly zajištěny veškeré záruky nezávislosti soudce, a s ostatními požadavky na výkon soudcovské funkce stanovenými v článku 254 Smlouvy o fungování Evropské unie ve spojení s čl. 19 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, a to s ohledem na skutečnost, že soudce, který mohl být jmenován protiprávně, by mohl ovlivňovat rozhodování Tribunálu Evropské unie?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 1. března 2023 – Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite v. Legafact EOOD

(Věc C-122/23, Legafact)

(2023/C 173/31)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Odpůrkyně: Legafact EOOD

Předběžné otázky

1. Porušuje vnitrostátní právní úprava, která v případě osvobození od daně podle hlavy XII kapitoly 1 směrnice Rady 2006/112 ⁽¹⁾ o společném systému daně z přidané hodnoty nerovně nakládá s osobami povinnými k dani v závislosti na rychlosti, s jakou dosáhnou hranici obratu pro povinnou registraci k dani z přidané hodnoty, zásady společného systému daně z přidané hodnoty v Evropské unii?
2. Brání směrnice Rady 2006/112 takové vnitrostátní právní úpravě, podle které je osvobození dodání od daně podle hlavy XII kapitoly 1 směrnice 2006/112 podmíněno včasným splněním povinností dodavatele požádat o povinnou registraci k dani z přidané hodnoty?
3. Na základě jakých kritérií vyplývajících z výkladu směrnice o DPH musí být posouzeno, zda má uvedená vnitrostátní právní úprava, která stanoví vznik daňové povinnosti v případě opožděného podání žádosti o povinnou registraci k dani z přidané hodnoty, povahu sankce?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 3. března 2023 – Müller Reisen GmbH v. Stadt Olsberg

(Věc C-128/23, Müller Reisen)

(2023/C 173/32)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka a stěžovatelka: Müller Reisen GmbH

Odpůrce a odpůrce v řízení o stížnosti: Stadt Olsberg

Další účastnice řízení: Tuschen Transporte

Předběžná otázka

Musí být čl. 32 odst. 2 písm. c) směrnice 2014/24/EU ⁽¹⁾ s ohledem na článek 14 SFEU vykládán restriktivně v tom smyslu, že veřejná zakázka na služby obecného zájmu může být v případě krajní naléhavosti zadána v jednacím řízení bez předchozího zveřejnění i tehdy, pokud veřejný zadavatel mohl událost předvídat a okolnosti pro odůvodnění krajní naléhavosti byly způsobeny tímto veřejným zadavatelem?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65).

Žaloba podaná dne 17. března 2023 – Evropská komise v. Bulharská republika**(Věc C-165/23)**

(2023/C 173/33)

*Jednací jazyk: bulharština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Koleva, C. Hermes, zmocněnci)

Žalovaná: Bulharská republika

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaná věc se týká nesplnění povinností vyplývajících z čl. 13 odst. 2 a 5 a čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ⁽¹⁾ ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů (dále jen „nařízení“) ze strany Bulharské republiky.

Podle čl. 14 odst. 1 nařízení měla Bulharská republika zřídit do 13. ledna 2018 systém dohledu zaměřený na invazní nepůvodní druhy s významným dopadem na Unii, který bude prostřednictvím průzkumu, sledování a jiných postupů shromažďovat a zaznamenávat údaje o výskytu invazních nepůvodních druhů v životním prostředí, aby se zabránilo rozšíření invazních nepůvodních druhů do Unie nebo v rámci Unie, nebo takový systém začlenit do svého stávajícího systému. Systém dohledu musí odpovídat požadavkům čl. 14 odst. 2 nařízení.

Podle čl. 13 odst. 2 a 5 nařízení měla Bulharská republika do 13. července 2019 vypracovat a provádět samostatný akční plán nebo soubor akčních plánů a neprodleně jej nebo je předat Komisi.

Bulharská republika výše uvedené povinnosti nesplnila.

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) určil, že Bulharská republika tím, že nezřídila systém dohledu zaměřený na invazní nepůvodní druhy (nebo jej nezačlenila do stávajícího systému), který obsahuje také všechny informace uvedené v čl. 14 odst. 2 nařízení, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení;
- 2) určil, že Bulharská republika tím, že nevypracovala ani neprovedla žádný akční plán nebo soubor akčních plánů a neprodleně jej nebo je nepředala Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 13 odst. 2 a 5 nařízení;

3) uložil Bulharské republice náhradu nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. 2014, L 317, s. 35.

Žaloba podaná dne 17. března 2023 – Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-167/23)

(2023/C 173/34)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Bouhajar a C. Hermes)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že Řecká republika tím, že nepřijala všechna opatření nezbytná ke zřízení systému dohledu zaměřeného na invazní nepůvodní druhy s významným dopadem na Unii, ani k vypracování, provádění a předání akčních plánů s cílem řešit problematiku prioritních způsobů šíření invazních nepůvodních druhů, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 14 odst. 1 a 2 a čl. 13 odst. 2 a 5 nařízení (EU) č. 1143/2014 (¹), jakož i ze Smlouvy o fungování Evropské unie;
- uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Evropská komise má za to, že Řecká republika dosud nezavedla (ani ve svém současném právním řádu nestanoví) systém dohledu zaměřeného na invazní nepůvodní druhy s významným dopadem na Unii, jak to vyžaduje čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) č. 1143/2014. Vzhledem k neexistenci systému dohledu Řecká republika též nesplnila hmotněprávní podmínky, které musí splňovat takovýto systém dohledu podle čl. 14 odst. 2 tohoto nařízení.

Evropská komise má dále za to, že Řecká republika nevypracovala ani neprováděla samostatný akční plán nebo soubor akčních plánů, ani tyto plány neprodleně nepředala Komisi. Řecká republika tímto nedodržela čl. 13 odst. 2 a 5 předmětného nařízení.

Z těchto důvodů Řecká republika porušila čl. 14 odst. 1 a 2 a čl. 13 odst. 2 a 5 nařízení (EU) č. 1143/2014, jakož i Smlouvu o fungování Evropské unie.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů (Úř. věst. 2014, L 317, s. 35).

Žaloba podaná dne 21. března 2023 – Evropská komise v. Irsko

(Věc C-172/23)

(2023/C 173/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Hermes a E. Sanfrutos Cano, zmocněnci)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání

- Určit, že Irsko tím, že nevypracovalo a neprovedlo akční plány pro všechny určené prioritní způsoby a neprodleně nepředalo tyto plány Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 13 odst. 2 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů⁽¹⁾,
- uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 13 odst. 2 a 5 nařízení č. 1143/2014 mělo Irsko tři roky od přijetí unijního seznamu, aby vypracovalo, provedlo a předalo Komisi akční plány pro řešení problematiky prioritních způsobů nezáměrného zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů s významným dopadem na Unii určených v souladu s čl. 13 odst. 1 uvedeného nařízení. Komise přijala unijní seznam uvedený v článku 13 nařízení č. 1143/2014 dne 13. července 2016, takže tříletá lhůta uplynula dne 13. července 2019.

Irsko určilo na základě čl. 13 odst. 1 nařízení č. 1143/2014 tři prioritní způsoby (lov na udici, rekreační plavbu a přepravu prvků stanovišť).

Avšak vypracovalo a Komisi předalo akční plány pouze pro dva z těchto tří prioritních způsobů.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 317, s. 35.

Žaloba podaná dne 21. března 2023 – Evropská komise v. Řecká republika**(Věc C-180/23)**

(2023/C 173/36)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou, P. Messina, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Řecká republika tím, že nezajistila uzavření a zveřejnění smluvního ujednání mezi řeckými orgány a Organismos Sidirodromon Ellados (řecký provozovatel infrastruktury, OSE), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 30 odst. 2 a 6 směrnice 2012/34⁽¹⁾, ve spojení s její přílohou V,
- uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Řecká republika neuzavřela smluvní ujednání stanovené v článku 30 směrnice 2012/34 o železniční infrastruktuře s provozovatelem infrastruktury (OSE). Toto ujednání mělo být nicméně uzavřeno již před 16. červnem 2015 (článek 64 směrnice) a mělo obsahovat všechny prvky uvedené v příloze V.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (přepřevzaté znění) (Úř. věst. 2012, L 343, s. 32).

Žaloba podaná dne 21. března 2023 – Evropská komise proti Maltské republice**(Věc C-181/23)**

(2023/C 173/37)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: C. Ladenburger, E. Montaguti, J. Tomkin, zmocněnci)*Žalovaná:* Maltská republika**Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:**

- Rozhodl, že Maltská republika tím, že zavedla a uplatňuje takový oficiální režim, jako je režim s názvem Maltese Citizenship by Naturalisation for Exceptional Services by Direct Investment (režim získávání maltského občanství prostřednictvím naturalizace za mimořádné služby z důvodu přímých investic) podle čl. 10 odst. 2 Maltese Citizenship Act (maltský zákon o státním občanství), ve znění Maltese Citizenship (Amendment No. 2) Act, 2020 (druhá změna zákona o maltském státním občanství z roku 2020), a Granting of citizenship for Exceptional Services Regulations, 2020 (nařízení o udělování občanství za výjimečné služby z roku 2020), který nabízí naturalizaci bez skutečného vztahu žadatele s touto zemí za předem stanovené platby či investice, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 20 SFEU a čl. 4 odst. 3 SEU.
- uložil Maltské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V roce 2014 zavedla Malta v návaznosti na změnu maltského zákona o státní občanství z listopadu 2013 první režim občanství pro investory.

V roce 2020 byl režim z roku 2014 nahrazen režimem získávání maltského občanství prostřednictvím naturalizace za mimořádné služby z důvodu přímých investic. Nový režim byl zřízen druhou změnou zákona o maltském státním občanství z roku 2020 a nařízeními o udělování občanství za výjimečné služby z roku 2020.

Právo Unie brání režimům občanství pro investory, které umožňují, aby bylo systematicky udělováno státní občanství určitého členského státu za předem stanovené platby či investice, není-li splněn požadavek skutečného vztahu mezi dotčeným jednotlivcem a daným státem.

Komise má za to, že režim získávání maltského občanství prostřednictvím naturalizace za mimořádné služby z důvodu přímých investic z roku 2020 je protiprávním režimem občanství pro investory. Malta zřízením a uplatňováním tohoto režimu narušuje a ohrožuje samotnou podstatu a integritu unijního občanství v rozporu s článkem 20 SFEU a se zásadou loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 SFEU.

Žaloba podaná dne 24. března 2023 – Evropská komise v. Portugalská republika**(Věc C-191/23)**

(2023/C 173/38)

*Jednací jazyk: portugalština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: C. Hermes, L. Santiago de Albuquerque, zmocněnci)*Žalovaná:* Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) určil, že Portugalská republika tím, že nevypracovala ani neprovedla akční plány, které splňují požadavky uvedené v článku 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů⁽¹⁾, a nepředala je neprodleně Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 13 odst. 2 a 5 uvedeného nařízení;
- 2) uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V souladu s čl. 13 odst. 2 a 5 nařízení č. 1143/2014 měla Portugalská republika lhůtu tří let, od přijetí seznamu invazních nepůvodních druhů s významným dopadem na Unii („unijní seznam“), k vypracování a provádění souboru akčních plánů k řešení prioritních způsobů šíření při nezáměrném zavlečení či vysazení a šíření těchto druhů na svém území a ve svých mořských vodách a k jejich předání Komisi.

Portugalská republika identifikovala jedenáct prioritních způsobů šíření, které jsou předmětem sedmi návrhů akčních plánů.

Portugalská republika však neuvedla, ke kterému datu mají být tyto plány dokončeny a schváleny, ani je nepředala Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst 2014, L 317, s. 35.

Žaloba podaná dne 24. března 2023 – Evropská komise v. Lotyšská republika

(Věc C-192/23)

(2023/C 173/39)

Jednací jazyk: lotyština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Hermes a I. Naglis, zmocněnci)

Žalovaná: Lotyšská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Lotyšská republika tím, že nevypracovala a neprovedla akční plány pro všechny vymezené prioritní způsoby šíření a nepředala tyto plány neprodleně Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 13 odst. 2 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů⁽¹⁾;
- uložil Lotyšské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V souladu s čl. 13 odst. 2 a 5 nařízení č. 1143/2014 měla Lotyšská republika lhůtu tří let, od přijetí unijního seznamu, k vypracování a provádění souboru akčních plánů k řešení prioritních způsobů šíření při nezáměrném zavlečení či vysazení a šíření invazních nepůvodních druhů s významným dopadem na Unii, vymezených v souladu s čl. 13 odst. 1 nařízení č. 1143/2014. Komise přijala seznam zmíněný v článku 13 nařízení č. 1143/2014 dne 13. července 2016, takže tříletá lhůta uplynula dne 13. července 2019.

V souladu s čl. 13 odst. 1 nařízení určilo Lotyšsko přinejmenším pět prioritních způsobů šíření (zahradnictví, sekundární introdukce a akvária u rostlin a sekundární introdukce a úniky z oddělených prostor u živočichů).

Lotyšsko však vypracovalo a předalo Komisi akční plány pouze pro jeden z těchto vymezených prioritních způsobů šíření.

(¹) Úř. věst. 2014, L 317, s. 35.

Žaloba podaná dne 24. března 2023 – Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-193/23)

(2023/C 173/40)

Jednací jazyk: italsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Hermes a G. Gattinara, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že Italská republika tím, že nevypracovala a neprováděla samostatný akční plán nebo soubor akčních plánů s cílem řešit problematiku prioritních způsobů šíření invazních nepůvodních druhů a že tento plán nebo plány neprodleně nepředala Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 13 odst. 2 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů (¹);
- uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise uplatňuje na podporu své žaloby jediný žalobní důvod vycházející z toho, že Italská republika tím, že nevypracovala a neprováděla samostatný akční plán nebo soubor akčních plánů s cílem řešit problematiku prioritních způsobů šíření invazních nepůvodních druhů a že tento plán nebo plány neprodleně nepředala Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 13 odst. 2 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů.

Konkrétně žalovaná ke dni uplynutí lhůty uvedené v odůvodněném stanovisku, tj. dne 9. dubna 2022, nevypracovala ani neprováděla samostatný akční plán nebo soubor akčních plánů s cílem řešit problematiku prioritních způsobů šíření invazních nepůvodních druhů v souladu s čl. 13. odst. 2 předmětného nařízení, a ani uvedený plán nebo soubor plánů neprodleně nepředala v souladu s čl. 13 odst. 5 předmětného nařízení.

(¹) Úř. věst. 2014, L 317, s. 35.

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 20. února 2023 – ABLV Bank v. ECB

(Věc T-100/23)

(2023/C 173/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ABLV Bank AS (Riga, Lotyšsko) (zástupci: O. Behrends, lawyer)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 8. prosince 2022, kterým ECB zamítla žádost žalobkyně o přístup k dokumentům ECB podle pravidel pro přístup veřejnosti k dokumentům, v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že seznam dokumentů poskytnutých žalovanou ve sporném rozhodnutí byl zjevně neúplný.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že ECB neoprávněně odkázala žalobkyni na internetové stránky orgánů třetí země, místo aby zpřístupnila relevantní dokument, který má k dispozici.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná protiprávně odepřela přístup k sedmi dokumentům.
 - Žalobkyně tvrdí, že žalovaná neuvedla konkrétní důvody pro odepření přístupu u každého dokumentu, že nesprávně vyložila a uplatnila výraz „informace, která je předmětem ochrany podle práva Společenství“, podle čl. 4 odst. 1 písm. c) rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 4. března 2004 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky⁽¹⁾, že ECB nesprávně vyložila a uplatnila výjimku týkající se obchodních zájmů podle čl. 4 odst. 2 první odrážky uvedeného rozhodnutí ECB, že ECB nezohlednila veřejný zájem na zpřístupnění a že se ECB nesprávně opírala o ochranu dokumentů pro vnitřní použití nebo předběžné konzultace s příslušnými vnitrostátními orgány podle čl. 4 odst. 3 uvedeného rozhodnutí ECB, a neuvedla v této souvislosti odpovídající důvody.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že ECB neumožnila přístup ke spisu.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná neoprávněně a bez jakéhokoliv právního důvodu přestala vyřizovat část žádosti o přístup.

⁽¹⁾ Rozhodnutí 2004/258/ES (ECB/2004/3) (Úř. věst. 2004, L 80, s. 42).

Žaloba podaná dne 27. února 2023 – Kargins v. Komise

(Věc T-110/23)

(2023/C 173/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Rems Kargins (Riga, Lotyšsko) (zástupci: O. Behrends, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 12. prosince 2022, doručené žalobci dne 16. prosince 2022, jímž Komise zamítla žalobcovu žádost o přístup k dokumentům na základě pravidel upravujících veřejný přístup k dokumentům;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že seznam dokumentů poskytnutý žalovanou v napadeném rozhodnutí je zjevně neúplný.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná značné části dokumentů neoprávněně skryla.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná neoprávněně odepřela přístup ke čtrnácti dokumentům a že tak učinila na základě nesprávného výkladu a použití čl. 4 odst. 2 nařízení 1049/2001 ⁽¹⁾ v souvislosti s potenciálním narušením soudního řízení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že stanovisko žalované ohledně potenciálního převažujícího veřejného zájmu trpí řadou vad, mimo jiné tím, že žalovaná nepoukázala na žádnou újmu způsobenou zpřístupněním, že nevezala v úvahu politický a hospodářský význam projednávané věci a že nezhodnotila veřejný zájem na posouzení rozdílu mezi legitimním vyjádřením v postavení *amicus curiae* a nelegitimním zásahem Komise do výkonu spravedlnosti v členském státě tím, že vnitrostátní odvolací soud je informován o tom, jaké negativní dopady by pro dotyčný členský stát znamenalo nepříznivé opatření, které by Komise přijala, kdyby rozhodnutí soudů nižšího stupně nebylo zrušeno.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná neposkytla žalobci přístup do spisu.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že vydáním napadeného rozhodnutí žalobci téměř rok po zaslání potvrzující žádosti byla lhůta podle čl. 8 odst. 1 a 2 nařízení 1049/2001 porušena natolik zásadním způsobem, že představuje odepření přístupu v příslušném okamžiku.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.

Žaloba podaná dne 2. března 2023 – Debreceni Egyetem v. Rada

(Věc T-115/23)

(2023/C 173/43)

Jednací jazyk: maďarština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Debreceni Egyetem (Debrecen, Maďarsko) (zástupci: J. Rausch a Á. Papp, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- na základě článku 263 SFEU zrušil s účinky *ex tunc*, tedy se zpětnou účinností od okamžiku přijetí, čl. 2 odst. 2 prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2022/2506 (¹) ze dne 15. prosince 2022 o opatřeních na ochranu rozpočtu Unie před porušováním zásad právního státu v Maďarsku;
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení, které vznikly žalobkyni v souvislosti s tímto řízením.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně 19 žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 2 SEU.

- Porušení právního státu a spravedlnosti: vzdělávací instituce spravované veřejně prospěšnými fundacemi se neúčastnily postupu předcházejícího přijetí prováděcího rozhodnutí a jsou sankcionovány v důsledku legislativních aktů schválených maďarským zákonodárcem.
- Porušení právní jistoty a jasnosti právních předpisů: okruh osob, kterým je vytýkán střet zájmů, tedy „vrcholní političtí představitelé“, není přesný pojem „takže vede ke svévolným výkladům a uplatňování práva“ které může vést ke zneužitím.
- Porušení rovnosti a nedodržení zákazu diskriminace: prováděcí rozhodnutí diskriminuje maďarské vzdělávací instituce spravované veřejně prospěšnými fundacemi v porovnání s institucemi, které fungují podle jiného modelu financování.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 4 SEU.

- Nedodržení zákazu odnětí pravomocí: vzdělávání a vědecký výzkum — a tedy i zajištění fungování vysokoškolských institucí a vymezení rámce, v němž působí — patří do výlučné pravomoci členských států, přičemž prováděcí rozhodnutí Maďarsko této pravomoci zbavuje, jelikož dochází k přímému zásahu do fungování maďarských vzdělávacích institucí.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 5 SEU.

- Porušení zásady subsidiarity: rozhodnutí umožňuje přímo uložit peněžité sankce jiným právním entitám, než jeho adresátovi, bez jakéhokoliv předchozího posouzení, zda je Maďarsko schopno dostatečně chránit finanční zájmy Evropské unie.
- Porušení zásady proporcionality: pozastavení plateb je tak závažný finanční postih, že jeho uplatnění by bylo odůvodněno pouze v případě zjevného a bezprostředního porušení práv; nadto má dlouhodobé účinky.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článku 7 SEU.

- Neposouzení účinků: nebylo přihlédnuto k možným důsledkům pro práva a povinnosti fyzických a právnických osob.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení článku 9 SEU.

- Porušení rovnosti občanů Unie: opatřením jsou poškozeni vyučující, výzkumní pracovníci a studenti, kteří podali příslušné žádosti, jejichž studium, výuka či výzkum jsou znemožněny v důsledku pozastavení plateb.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení článku 11 SEU.
 - Nebyly vedeny konzultace s vysokoškolskými institucemi spravovanými veřejně prospěšnými fundacemi, ani s jejich studenty, vyučujícími, výzkumnými pracovníky a partnery.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení článku 2 SFEU.
 - Smlouva o fungování EU nesvěřila Unii pravomoci v oblasti politiky vzdělávání a vědeckého výzkumu, které byly uplatněny v prováděcím rozhodnutí.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z porušení článku 9 SFEU.
 - Prováděcí rozhodnutí nepřispívá k vysoké úrovni všeobecného a odborného vzdělávání; co více, způsobuje dlouhodobé nepříznivé účinky na akademické, výzkumné a vzdělávací úrovni studentům, vyučujícím a výzkumným pracovníkům maďarských vysokoškolských institucí spravovaných fundacemi.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z porušení článku 56 SFEU.
 - Prováděcí rozhodnutí omezuje práva občanů Unie, kteří nejsou maďarskými státními příslušníky (studenti, vyučující, výzkumní pracovníci) a působí v maďarských vzdělávacích institucích spravovaných veřejně prospěšnými fundacemi.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z porušení článku 67 SFEU.
 - Odnětím finančních prostředků znemožňuje prováděcí rozhodnutí institucím spravovaným veřejně prospěšnými fundacemi fungování a představuje útok na právní rámec, v němž uvedené instituce působí, to znamená nepřímo útok na (jiný) samostatný maďarský právní systém a na právní tradice Maďarska.
11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z porušení článku 120 SFEU.
 - Diskriminační a nepřiměřené účinky opatření jsou zjevné a rovněž neoprávněně znevýhodňují v hospodářské soutěži vysokoškolské instituce, které působí ve formě veřejně prospěšných fundací.
12. Dvanáctý žalobní důvod vycházející z porušení článku 124 SFEU.
 - Prováděcí rozhodnutí pozastavilo financování různých příjemců a současně určilo tyto prostředky jiným subjektům.
13. Třináctý žalobní důvod vycházející z porušení článku 165 SFEU.
 - Prováděcí rozhodnutí nepřispívá k rozvoji kvalitního vzdělávání, nýbrž jej ve skutečnosti vážně poškozuje a ztěžuje.
14. Čtrnáctý žalobní důvod vycházející z porušení článku 179 SFEU.
 - Odnětí prostředků na program spolupráce a výměn v oblasti vzdělávání Erasmus+ a na rámcový program pro výzkum a inovace Horizont Evropa představuje jasnou překážku volného pohybu vědců, vědeckých poznatků a technologií a rozvoje konkurenceschopnosti Unie.
15. Patnáctý žalobní důvod vycházející z porušení článku 13 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
 - Zjevným důsledkem prováděcího rozhodnutí je změna fungování maďarských vysokoškolských institucí, které fungují podle nového modelu.
16. Šestnáctý žalobní důvod vycházející z porušení článku 2 SEU.
 - Podle názoru žalobkyně střet zájmů, který je základem a odůvodněním prováděcího rozhodnutí, neexistuje.

17. Sedmnáctý žalobní důvod vycházející z porušení článku 48 Listiny.

— Prováděcí rozhodnutí sankcionuje přímo žalobkyni, přestože v jejím případě neexistuje politický střet zájmů, uplatňovaný k odůvodnění sankce, což představuje závažné a zjevné porušení presumpce nevinu.

18. Osmnáctý žalobní důvod vycházející z porušení článku 52 Listiny.

— Vzhledem k tomu, že v případě žalobkyně neexistuje *de facto* politický střet zájmů, nesplňuje prováděcí rozhodnutí požadavky nezbytnosti a proporcionality.

19. Devatenáctý žalobní důvod vycházející z porušení zmocňovacího nařízení ⁽²⁾.

— Rada přijala prováděcí rozhodnutí, aniž posoudila věcně a konkrétním způsobem existenci politického střetu zájmů, která je základem uvedeného rozhodnutí.

(¹) Úř. věst. 2022, L 325., s. 94.

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2020/2092 ze dne 16. prosince 2020 o obecném režimu podmíněnosti na ochranu rozpočtu Unie (Úř. věst. 2020, L 433, s. 1)

Žaloba podaná dne 8. března 2023 – Synapsa Med v. EUIPO – Gravity Products (Gravity)

(Věc T-125/23)

(2023/C 173/44)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Synapsa Med sp. z o.o. (Jelcz Laskowice, Polsko) (zástupci: G. Kuchta, radca prawny)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Gravity Products LLC (New York, Spojné státy americké)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „Gravity“ – Ochranná známka Evropské unie č. 17 982 729

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. ledna 2023 ve věci R 923/2022-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

změnil rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. ledna 2023 tak, že odvolání proti rozhodnutí ze dne 11. dubna 2022, jímž byla slovní ochranná známka Evropské unie GRAVITY ZTUE-017982729 prohlášena za neplatnou, se vyhovuje a návrh na prohlášení neplatnosti se zamítá.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení čl. 95 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 a čl. 7 odst. 2 a 3, článku 16 a čl. 17 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625;

— Porušení čl. 60 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 15. března 2023 – Vintae Luxury Wine Specialists v. EUIPO – Grande Vitae (vintae)

(Věc T-136/23)

(2023/C 173/45)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vintae Luxury Wine Specialists SLU (Logroño, Španělsko) (zástupci: L. Broschat García a L. Polo Flores, lawyers)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Grande Vitae GmbH (Delmenhorst, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně v řízení před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie vintae – Ochranná známka Evropské unie č. 5 851 092

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. ledna 2023, ve věci R 2238/2021-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- prohlásil spornou ochrannou známku za platnou pro výrobky a služby zařazené do tříd 33 a 35;
- rozhodl, že EUIPO a vedlejší účastníci řízení nahradí veškeré náklady řízení vynaložené v řízení před Tribunálem a veškeré náklady řízení vynaložené v řízení před prvním odvolacím senátem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 60 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení článku 61 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 23. března 2023 – Kirov v. EUIPO – Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)

(Věc T-149/23)

(2023/C 173/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Georgi Kirov (Praha, Česká republika) (zástupce: J. Matzner, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Pasticceria Cristiani Sas di Sergio Cristiani & C. (Livorno, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobce

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie CRISTIANI – Ochranná známka Evropské unie č. 13 498 381

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. ledna 2023, ve věci R 835/2022-1

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu;
- uložil žalovanému a vedlejší účastnici náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení článku 94 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- porušení článku 58 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 23. března 2023 – Polsko v. Evropská komise

(Věc T-156/23)

(2023/C 173/47)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupci: B. Majczyna, S. Żyrek, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise obsažené v dopise ze dne 13. ledna 2023 ⁽¹⁾, jež se týká započtení denního penále nařízeného usnesením místopředsedy Soudního dvora ze dne 27. října 2021 (Komise v. Polsko, C-204/21 R, EU:C:2021:878), pokud jde o období od 30. srpna do 28. října 2022;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí, že Evropská komise porušila články 101 a 102 ve spojení s článkem 98 nařízení 2018/1046 ⁽²⁾ tím, že použila postup vymáhání započtením, přestože usnesením ze dne 27. října 2021 jí bylo uloženo denní penále do dne provedení usnesení ze dne 14. července 2021 (Komise v. Polsko, C-204/21 R, EU:C:2021:593), a ustanovení, jejichž pozastavení použitelnosti bylo požadováno usnesením ze dne 14. července 2021, se přestala používat dne 15. července 2022.

⁽¹⁾ Dopis Evropské komise ze dne 13. ledna 2023, číslo ARES(2023)240070.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2018, L 193, s. 1).

Žaloba podaná dne 24. března 2023 – Kneipp v. EUIPO – Patou (Joyful by nature)**(Věc T-157/23)**

(2023/C 173/48)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Kneipp GmbH (Würzburg, Německo) (zástupci: M. Pejman, lawyer)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastník řízení před odvolacím senátem:* Jean Patou (Paříž, Francie)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Joyful by nature – Přihláška č. 18 159 946*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. ledna 2023, ve věci R 532/2022-2**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž jím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti zamítnutí přihlášky ve vztahu ke zboží a službám ve třídách 3, 4, 35 a 44;
- uložil EUIPO náhradu nákladů vynaložených žalobkyní v souvislosti s touto žalobou a v souvislosti s námitkovým řízením.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 24. března 2023 – VO v. Komise**(Věc T-160/23)**

(2023/C 173/49)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* VO (zástupci: É. Boigelot, avocat)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí ze dne 20. května 2022 oznámené téhož dne prostřednictvím Ares(2022)3814828 [*důvěrné*] (¹), podle kterého Evropská komise v postavení orgánu oprávněného ke jmenování rozhodla o přearování žalobkyně z platové třídy AST2/3 do platové třídy AST1/3 s účinností k prvnímu dni měsíce následujícího po tomto rozhodnutí, tj. k 1. červnu 2022;

- uložil Komisi povinnost zaplatit jako náhradu majetkové újmy, s výhradou zvýšení nebo snížení v průběhu řízení, částku 533,88 eur odpovídající rozdílu mezi odměnou žalobkyně a výhodami spojenými s její platovou třídou AST2/3, a odměnou a výhodami, které skutečně obdržela v důsledku napadeného přeřazení do nižší platové třídy;
- uložil Komisi povinnost zaplatit částku 10 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy a poškození její dobré pověsti, s výhradou zvýšení nebo snížení v průběhu řízení;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 51 služebního řádu úředníků Evropské unie a interních předpisů přijatých k jeho provedení, zejména rozhodnutí C(2019) 6855 ze dne 4. října 2019 o postupu pro řešení otázek nezpůsobilosti, a zejména jeho článků 4 až 7, a o nahrazení rozhodnutí Komise C(2004) 1597/7 ze dne 28. dubna 2004 o zachování profesních standardů.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady, podle které má administrativa přijmout rozhodnutí pouze na základě právně přípustných důvodů, tj. důvodů, které jsou relevantní a nejsou stíženy zjevně nesprávným skutkovým či právním posouzením, jakož i z porušení povinnosti řádného a přiměřeného odůvodnění.
3. Třetí žalobní důvod vycházející zprv z porušení zásad řádné péče, legitimního očekávání, legitimní důvěry, řádné správy a rovného zacházení, a zadruhé ze zneužití a překročení pravomoci.

(¹) Skryté důvěrné údaje.

Žaloba podaná dne 25. března 2023 – Schönegger Käse Alm v. EUIPO – Jumpseat3D plus Germany (Rebell)

(Věc T-161/23)

(2023/C 173/50)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Schönegger Käse-Alm GmbH (Prem, Německo) (zástupci: M. C. Seiler, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Jumpseat3D plus Germany GmbH (Berlín, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie Rebell – Ochranná známka Evropské unie č. 2 810 950

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. ledna 2023, ve věci R 295/2022-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž toto rozhodnutí zrušilo ochrannou známku Evropské unie č. 2 810 950 Rebell pro výrobky „mléčné výrobky, zejména máslo, máslové přípravky, přepuštěné máslo, máslový olej, tvaroh, tvarohová jídla, mléčné produkty, sušené mléčné výrobky, dietní potraviny a použití mléka a mléčných výrobků“ zařazené do třídy 29;
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž ukládá náklady řízení před odvolacím senátem žalobkyni;
- uložil EUIPO a společnosti Jumpseat3D plus Germany GmbH, pokud se tato další účastnice řízení před odvolacím senátem připojí k řízení, náhradu nákladů řízení, včetně těch, které žalobkyni vznikly v rámci řízení před odvolacím senátem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) a odstavce 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ve spojení s čl. 21 odst. 1 písm. e) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625;
- Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) a odstavce 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ve spojení s čl. 94 odst. 1 druhou větou nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) a odstavce 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ve spojení s čl. 19 odst. 1 čtvrtou větou a čl. 10 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625.

Žaloba podaná dne 27. března 2023 – Sengül Ayhan v. EUIPO – Pegase (Rock Creek)**(Věc T-162/23)**

(2023/C 173/51)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Sengül Ayhan eK (Essen, Německo) (zástupci: M. Boden, lawyer)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Pegase SAS (Saint-Malo, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie Rock Creek – Přihláška č. 18 352 299

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. ledna 2023, ve věci R 1237/2022-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí a rozhodnutí námitkového oddělení EUIPO ze dne 12. května 2022;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 28. března 2023 – Dekoback v. EUIPO – DecoPac (DECOPAC)**(Věc T-166/23)**

(2023/C 173/52)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Dekoback GmbH (Helmstadt Barga, Německo) (zástupci: V. von Moers, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: DecoPac, Inc. (Anoka, Minnesota, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie DECOPAC – slovní ochranná známka Evropské unie č. 160 747

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. ledna 2023, ve věci R 754/2022-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- prohlásil v plném rozsahu za neplatnou ochrannou známku č. 160 747 DECOPAC zapsanou ve prospěch účastnice řízení DecoPac, Inc.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení článku 52 nařízení Rady (ES) č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 29. března 2023 – RT France v. Rada**(Věc T-169/23)**

(2023/C 173/53)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: RT France (Boulogne-Billancourt, Francie) (zástupci: E. Piwnica, avocat)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2023/191 ze dne 27. ledna 2023, kterým se mění rozhodnutí 2014/512/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině,

— uložil Radě Evropské unie náhradu veškerých nákladů řízení,
se všemi právními důsledky, které jsou s tím spojeny.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná nerespektovala svobodu projevu zaručenou v článku 11 Listiny základních práv Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná nerespektovala svobodu podnikání chráněnou článkem 16 Listiny základních práv.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila zásadu zákazu diskriminace vyplývající z článku 21 Listiny základních práv.

Žaloba podaná dne 30. března 2023 – VR v. Parlament

(Věc T-171/23)

(2023/C 173/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: VR (zástupci: L. Levi a P. Baudoux, avocats)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

a v důsledku toho

- zrušil rozhodnutí ze dne 9. června 2022, kterým bylo žalobci oznámeno, že jeho smlouva bude ukončena, a v případě potřeby rozhodnutí ze dne 20. prosince 2022, kterým byla zamítnuta jeho stížnost podaná proti rozhodnutí ze dne 9. června 2022;
- uložil žalovanému náhradu újmy žalobce;
- uložil žalovanému náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení důvodů, na jejichž základě bylo přijato rozhodnutí a z porušení zásady proporcionality.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a konkrétně práva být vyslechnut, povinnosti uvést odůvodnění, dodržení požadavku na nestrannost správy a povinnosti řádné péče.
 3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti řádné péče.
-

Usnesení Tribunálu ze dne 20. března 2023 – ZK v. Komise**(Věc T-627/18) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/55)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 4, 7.1.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. března 2023 – NV v. EIB**(Věc T-16/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/56)

Jednací jazyk: francouzština

Předsedkyně desátého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, 28.2.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. března 2023 – Ilunga Luyoyo v. Rada**(Věc T-97/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/57)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda čtvrtého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 148, 4.4.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. března 2023 – NV v. EIB**(Věc T-447/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/58)

Jednací jazyk: francouzština

Předsedkyně desátého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 359, 19.9.2022.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)



Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS